

keligt repræsentative organ en vis indflydelse på dommerudnævnelserne, som afbalancerer den indflydelse på udnævnelserne, som opretholdelse af regeringens udnævnelserkompetence indebærer.

Om udvalgets overvejelser om sammensætningen af Dommerudnævnelsesrådet henvises i øvrigt betænkningen sider 250-255.

3.2.4. Medlemmernes funktionstid

Udvalget foreslår for at modvirke, at rådet fastlås i sin egen praksis, og for at modvirke, at enkeltpersoner i for høj grad kommer til at dominere dommerudnævnelserne i et længere tidsrum, at medlemskabet af Dommerudnævnelsesrådet gøres tidsbegrænset til 4 år uden mulighed for genbeskikkelse. For at sikre kontinuiteten i rådet foreslår udvalget, at funktionstiden udløber forskudt således, at der sker udskiftning blandt rådets medlemmer hvert 2. år.

3.2.5. Dommerudnævnelsesrådets sekretariat

Udvalget foreslår, at rådets sekretariatsopgaver varetages af Domstolsstyrelsen.

3.2.6. Dommerudnævnelsesrådets arbejdsform/arbejdsgrundlag

Når Dommerudnævnelsesrådet skal afgive indstilling vedrørende besættelse af en ledig dommerstilling, må rådet dels være i besiddelse af de fornødne oplysninger om stillingens indhold, dels have så fyldestgørende oplysninger om de enkelte ansøgere, at rådet sættes i stand til at bedømme, hvem af flere ansøgere som konkret er bedst kvalificeret til den ledige stilling.

Udvalget foreslår på den baggrund bl.a., at Domstolsstyrelsen efter drøftelser med rådet udarbejder stillingsbeskrivelser for alle dommerstillinger, der hører under rådets kompetence. Det foreslås videre, at rådet ved bedømmelsen af en ansøgers kvalifikationer søger tilvejebragt oplysninger om ansøgerens juridiske kvalifikationer, evner for retsledelse så vidt det er muligt, administrative evner, samarbejdsevner, arbejdssevne og efter omstændighederne om personlige forhold.

Udvalget foreslår samtidig, at rådet ved besættelsen af visse dommerstillinger indhenter udtalelse fra det embede, hvor stillingen er ledig, ligesom udvalget finder, at vedkommende landsretspræsident – som supplement til den almindelige landsretsudtalelse – kan afgive en supplerende udtalelse om ansøgere, og om hvem der efter landsretspræsidentens opfattelse er bedst egnet til stillingen.

Udvalget finder endvidere, at Dommerudnævnelsesrådet må antages at have behov for at indhente

supplerende oplysninger om ansøgere. Udvalget finder, at det i den forbindelse er bedst stemmende med ønsket om åbenhed og gennemsigtighed i ansættelsesproceduren og med de hensyn, der ligger bag reglerne om aktindsigt, partshøring og notatpligt, at rådet i sin sagsbehandling iagttager de omtalte regler, uanset rådet ikke er forpligtet hertil efter forvaltningsloven, idet rådet alene er indstillende myndighed.

Endelig finder udvalget ikke, at der er grundlag for at ændre i de gældende regler om aktindsigt i ansøgerlister til tjenestemandstillinger. Det skal således fortsat gælde også ved besættelse af dommerstillinger, at en liste over ansøgerne efter anmodning skal udleveres til ansøgere og organisationer, hvis medlemmer er naturlige ansøgere til en stilling, dog således, at en ansøger kan nedlægge forbud mod offentlig gengivelse af ansøgerlisten, jf. ovenfor afsnit 3.1.4.

Om udvalgets overvejelser henvises i øvrigt til betænkningen side 256-260.

3.2.7. Rådets indstillinger til ministeren

Udvalget foreslår, at rådet kun behøver at indstille én person til en ledig stilling. Der skal dog være adgang til at indstille to (eller flere) kandidater sideordnet, hvis rådet vurderer dem lige egnede. Kan der i rådet ikke opnås enighed om, at en ansøger er bedst, eller at en eller flere ansøgere er lige egnede, finder udvalget, at hensynet til åbenhed og gennemsigtighed i ansættelsesproceduren og hensynet til at tilvejebringe det bedst mulige beslutningsgrundlag for ministeren må føre til, at der gives mulighed for, at et eller flere medlemmer af rådet afgiver dissens.

Rådets indstillinger, herunder dissenser, forudsættes af udvalget at være begrundede.

Der henvises i øvrigt til betænkningen side 261.

3.2.8. Redegørelser for rådets virksomhed

Principperne om åbenhed og gennemsigtighed, som ligger bag udvalgets forslag, tilsiger, at der orienteres bredt om de hensyn, som ligger til grund for rådets indstillinger. Ministeren vil naturligvis kende rådets praksis, men Folketinget, befolkningen og aspiranter til dommerstillinger har et naturligt krav på at blive gjort bekendt hermed. Udvalget forslår derfor, at rådet årligt skal offentliggøre en redegørelse om sin virksomhed. Udvalget forudsætter herved, at redegørelsen vil indeholde oplysninger om rådets praksis samt oplysninger om, i hvilket omfang ministeren har fraveget rådets indstillinger.